

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 10 — Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 12.
Ἡ συνδρομὴ εἶναι ἀποκλειστικῶς ἰσχυρὴ ἢ κατ' ἰκαρμίαν εἰς δύο ἔτος ὁδοί.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἐν ἑστῇ βουλῇ 23, ὑπὸ τῷ ἐπιτρόπῳ τῆς Νέας Ἀγορᾶς.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λην. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 8 Νοεμβρίου 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ: Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ὁ Σπάρ. — Φιλολογικὰ, ἐπιστημονικὰ, καλλιτεχνικὰ. — Κ. Σ. Κόντου Πλωσσικὰ παρατηρήσεις. — Ἡμερολόγιον. — Ἐβδομάς. — Ἀπαντήσεις ἐνυφωτιστῶν. — Πνευματικὰ ἀσκήσεις.

ΦΥΛΑΟΙ: Προϊνὰ ἰσχυρῶς ἀπὸ β. Ἡερολέου. — Τίνας ἦλθον κατὰ τὸν μισοαἰῶνα ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Σ. Γ. Παναγιωτοπούλου. — Τὸ δυστυχισμένον τὸ παιδί (διήγημα). — Νεοελληνικὰ (Σπουδῶν Βεντοῦρα) ὑπὸ Σ. Δι Βιάζη. — Φ. Ἑλληνες. — Ἡ Μάγισσα ποίημα Ἰωάννου Πολέμη. — Ἡ Μαυροβουνιώτισσα (μυθιστόρημα). — Ὑγεινὴ (προφυλακτικὰ μέτρα κατὰ τῆς χολέρας). — Ἐθνογραφικά.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἠσυχώθημεν ἰδίως εἰς τὸ νὰ φρονεῖμεν ἀνθρώπου. Ὁπαδοὶ ὄντες τῆς θεωρίας τῆς ἐκδικήσεως καὶ ἐκφοβίσεως, κρατοῦμεν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν ἀνὰ χεῖρας, παραλαμβάνοντες δὲ δύο δημίους φορτώνοντες ἐπὶ ζῶν τὰ διάφορα τῆς λαμπιτόμου τμήματα, καὶ ἐπ' αὐτῶν καθίζοντες στερρῶς δεδεμένους τοὺς ἀποκλήρους τῆς κοινωνίας μας, περιερχόμεθα διάφορους πόλεις καὶ τοὺς κατακρουροῦμεν ἐναν-ἐναν χριστιανικώτατα!

«Ὁ Ἕλλην θέλει ἀφαιμαξίν» τοῦτο ἐλέγη καὶ ἄλλοτε ἐπισήμως. Διὰ τοῦτο πολὺ δυσανασχετοῦμεν ὅταν καταδικῶς τις ἐκ φόβου ἢ ἀπελπίσεως ἀποθάνῃ πρὶν κοπῆ καὶ θά τὸν ἐκόπτομεν ἴσως καὶ νεκρὸν πρὸς πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, ἀλλ' οὐδὲν θέλητρον θὰ παρεῖχε τότε τοιαύτη ἐκτέλεσις εἰς τὰ σφύροντα πλήθη· οὔτε «χωρᾶτέ με καὶ θεὸς «χωρῶς», οὔτε αἶμα οὔτε σπασμοί!

Ἡ ἀνακάλυψις τῆς Γκιλοτίας πολὺ τῇ ἀληθείᾳ ἐβελτίωσεν ἐν Ἑλλάδι τὴν θέσιν τῶν εἰς θάνατον καταδικαζομένων!

Ἡμέραν τινα ἡ ἱστορία, καὶ ἐν γένει ἐπὶ τῶν θανατικῶν ἐκτελέσεων καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν βασιζομένη, πολλὰ βεβαίως καὶ δίκαια ἐγκώμια περὶ τοῦ νεοελληνικοῦ ἡμῶν πολιτισμοῦ θὰ χαράξῃ!

Συγχαίροντες τοὺς ἀνεκαθεν δυναμένους νὰ ἐπιφέρωσι βελτίωσιν τινα εἰς τὰς βδελυγμίας ταύτας καὶ μὴ πράττοντας τοῦτο, στρέφωμεν μετ' ἀποστρόφης τὸ πρῶτον καὶ ζητήσωμεν ἀλλαγῶν γεγονότα δυναμένα νὰ μᾶς παρηγορήσωσι.

Καὶ πρῶτον Σέ, δικαίως θαυμάζομεν, μεγαθυμὸς Κρήτη, διότι καίτοι ὑπὸ τὸν

Τουρκικὸν ζυγὸς βίους, ἀπευθύνουσα διὰ τῶν βουλευτῶν σου πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν εὐχαριστήριον ἐπὶ ταῖς εἰς τὸν ἥρωά σου Κριάτην ἀποδοθείσας τιμαῖς, εὐγνωμονεῖς αὐτὴν «διότι διηκέως μεριμνᾷ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς αὐτοῦς νήσου» καὶ θαρραλέως εὐχεσάι ἵνα «δορ οἶός τε τάχιον ἀνατελεθῇ ἡ ἐπίσημος ἐκεῖνη ἡμέρα καθ' ἣν μακροὶ ἀγῶνες καὶ προαιώνιοι πόθοι τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ θέλλουσι εἶχει τέλος τῆς προσηκούσης δικαιοσύνης. Καὶ Σέ, Κύπρος, ἥτις δι' ἑνὸς τῶν καλῶν τέκνων σου, ἐν Λευκωσίᾳ, κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας ἀντὶ ταπεινῶν κολακειῶν ὑπὲρ μακροβιοσύνης καὶ εὐημερίας Τῆς, στενωρεῖα τῆ φωνῆ πύχθης «ὑπὲρ τῆς ἐνώσεώς Σου μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ ὄντως μόνη ἢ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσις σας θὰ δώσῃ ζωὴν εἰς τοὺς ἡμιθνήτας ἡμᾶς. ἴσως τότε παύσωμεν ὑβρίζοντες, συκοφαντοῦντες, κατηγοροῦντες καὶ καταδιώκοντες ἀλλήλους. ἴσως τότε ἐννοήσωμεν ὅτι ἐν δὲν ἐλευθερωθῇ πᾶσα ἑλληνικὴ γῆ, δὲκ, πρέπει νὰ παύσωσιν αἱ ἀγῶνες καὶ αἱ θυσίαι!.. Τότε ἴσως ἐλευθερωθῇ καὶ ἡ Μακεδονία σου, πτωχὲ Καπετάν-Στέφανε Δάμτζα, ὅστις καὶ ἐν Κάρφῳ, ὅπως καὶ ἐν Ἀθήναις, ἀπέτυχες νὰ σοὶ ἐπιτραπῇ νὰ πολεμήσῃς ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας, ἀναγκάζουσα δὲ ἤδη παραιτῶν τὰ ὑψηλὰ καθήκοντά σου νὰ ἀσχολῆσαι ὅπως ἀποστείλῃς εἰς τὰ ἴδια τῶν τοὺς 14 ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τοὺς 250 ἐν διαθεσιμότητι ὀπαδοὺς σου.

Ο ΣΠΑΡ

Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐβδομάδος.

Ἐν πρώτοις σας διαβεβαίω ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ζήτησιν τινὸς ἐπισημότητος, περὶ τινος κυρίου Σπάρ, τὸ ὀλιγώτερον ἀνταποκριτοῦ, ἀλλ' ἀπλῶς περὶ τοῦ Σιδηροδρόμου Πειραιῶς — Ἀθηνῶν — Πατρῶν σας συνιστῶ δὲ νὰ μεταχειρίζεσθε πάντα τὸ συμβολικὸν Σπάρ ἀντὶ τοῦ μακροσκελοῦς ὀνόματός του, ἐφοῦ μάλιστα καὶ σιδηρὰ καὶ ζύλα καὶ ὑψώματα τοῦ ἐν λόγῳ σιδηροδρόμου τὸ συμβολικὸν ταῦτο φέρουσι.

Ἐκτελών τὴν ἐντολήν σας ἐξέκίνησα ἐκ τῆς οἰκίας μου τὸ παρελθὸν Σάββατον πρῶτ-πρῶτ, ὅπως μεταβῶ εἰς Ἐλευσίνα. Ἐπειδὴ ὅμως καταικῶ πολὺ μακρὰν καὶ ὃ ἐν Ἀθήναις Σπάρ μακρύτερα — παρὰ Βαθεῖαν τινα ἢ Κασσίδαν ὡς μοὶ εἶπον — ἀπεφάσισα, ἐπιβὰς τοῦ ἰπποσιδηροδρόμου νὰ μεταβῶ εἰς τὸν σιδηροδρόμον Ἀθηνῶν-

Πειραιῶς — οὗτος ὀνομάζεται μόνον Σπάρ — καὶ δι' αὐτοῦ εἰς Πειραιᾶ, ὅπως ἐκείθεν ἐπιβῶ τοῦ Σπάρ.

Μετὰ τὰ οὐχὶ τόσον ἐνθαρρυντικὰ διὰ τὴν ἀνασπυχθεῖσαν συγκοινωνίαν ἡμῶν προοίμια, ἐφθασα ἐπὶ τέλους εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ ἐν Πειραιεὶ Σπάρ καὶ τόσον ἐγκαίρως — εὐγέ μοι! — ὥστε ἡμῖν ὁ πρῶτος ὅστις ἔλαβον εἰσιτήριο, καὶ ἐπομένως ὁ πρῶτος νομῶς καὶ διὰ τοῦ παρὰ μου — ἢ μᾶλλον τοῦ παρὰ σας — ταξιδεύσας.

Καὶ τὰ πρὸ ἱκανῶν ἐτῶν κατοικῶ ἐν Ἀθήναις ὁμολογῶ ὅτι οὐδένα ἐκ τῶν πολλῶν καὶ τυρβαζόντων σιδηροδρομικῶν ὑπαλλήλων ἀνεγνώρισα ὁμολογῶ μάλιστα ὅτι πάντες μοὶ ἐνέπνευσαν φόβον κεχωρῆνοί ἐντὸς τεραστίου καὶ φοβεροῦ τὴν ὄψιν πλοῦ! Μὴ ἔχων τι καλλίτερον νὰ πράξω ἐσπούδαζον τὰς φύσιονομίας των. Ὁταν αἴφνης μοὶ ἐφάνη ὅτι ἀνεγνώρισα τινὰ, ἐξαγαγόντα τὸν πλοῦν τοῦ ὄπως μὲ χαιρετήσῃ. . . Συγχρόνως ὁμοίως ὁ αὐτὸς ὑπαλλήλος ἀνεγνώρισθη καὶ ὑπ' ἄλλου ἐπιβάτου ἀπέναντί μου καθήμενου, συμπολίτου μου δὲ ἀνθρακοπώλου, ἐλθόντος χάριν περιηγήσεως ἐκ τῆς τρίτης θέσεως.

— Βλάμη! σὺ εἶσαι; ἢ μωρὲ πῶς σε κάμανε ἔτσι σὰ Μασσᾶνο; Μωρὲ τί Σαλαμάντρα εἶναι αὐτὴ τοῦ σου βάλανε;!

Μασσᾶνος καὶ Σαλαμάντρα ἐσημείωσα εὐθύς. Ἰδαὺ δύο λέξεις ὑπὸ ἀκατανόητον μὲν σημασίαν, ἀλλὰ — ἀγνοῶ διατί — τόσον καλὰ ὀνοματίζουσαι τὸν ἐν ἀπολῇ ὑπαλλήλον τοῦ Σπάρ.

Ἄλλ' ὁ Μασσᾶνος μετὰ τὴν Σαλαμάνδραν τοῦ οὐδὲν ἀπήντησεν εἰς τοὺς χαιρετισμοὺς τοῦ βλάμη τοῦ ἀνθρακοπώλου, ἀλλ' ἀπῆλθε ταχέως, ἐπιχαρίτως μειδιῶν, ὅπως τακτοποιήσῃ μετὰ πολλῶν συντρόφων τοῦ ἀκατανόητα τινὰ σιδερά ἱρσο-ju-re ἀνεθοκατεβαίνοντα.

Ἡρώτησα τὸν ἀνθρακοπῶλῆν — τὸν Κύρ Γεώργη — ἐπὶ τόπου μεταβάλλοντα, περὶ τίνος πρόκειται, καὶ μοὶ ἀπήντησεν ὅτι «Δὲν εἶναι τίποτις, Κύριε κατὶ σιδερά, σηκῶνονται ὅταν πρέπει νὰ πῶσιν, καὶ πέφτουν ὅταν πρέπει νὰ σηκωθοῦν!..

Ἐκτιμήσατε τὰ προτερήματα τοῦ αὐτοπλίτου μου καὶ θεωρήσατε λυσαιτέλες νὰ σας μεταδώσω τὰς κρίσεις του, τὸν ἠρώτησα πῶς τοῦ φαίνονται τὰ καθήκοντα τῆς α. καὶ β. θέσεως καὶ μοὶ ἀπήντησεν.

— Γιὰ νὰ κάθεται κανένας νὰ τὸν ξουρίζουν εἶναι ἓνα καὶ ἓνα.

Δυστυχῶς ἀπεχωρίσθημεν ταχέως, διότι ὁ συντρόφός μου στενωχωρήθει· ἀπῶ στήθεσί μου νὰ πάρω λίγο ἀγέραν μου εἰπέ· καὶ φεύγων ἐπῶσα πλήρως πᾶς καὶ ἔλα;»

— Κρίμας να μην σβλεπα απ' το πρωι, εβαζα κι' εγω' ελλαις τσαις και ερχομαστε καροταδα σα θερι!

Μετα τα' απαραιτητα συρμηματα η αμαξοστασια εβαζομασ...

Διελθόντες δια της συσκίου και θελκτικης εξοχης του Ρέντη, εστάθημεν πο δευτερον εν Αθηναις... Κι' οτι ημετεροι ολιγον σκαιως, οτι ακτικανοικως εις την πρωτην θεσιν υπηρχε...

Ο διαταξας εγαθη η περιεργια ομως του κοινου εκαρυφωθη ετις να ηναι...

Μετα το μικρον τουτο επεισοδιον ουδεν εκτικτον μεχρις Ελευσινος συνεθη...

Διηλομεν δια του βωμιαντικου της φιλοπολιφας Αμαλιας πυργου και δια των Νεων Αρσιων, ειδομεν τα Κακοκρατη ου...

Μολις επαθησα τα μυστηριωδη της Ελευσινος εδωχη ειδον γνωστοποιησιν τινα παραδοξον...

Ουδεις εχει το δικαιομα να απομακρυνθη του σταθμου, ανευ της αδειας του Κυριου σταθαρχου...

φορηθην οτι η διαταξις αποβλεπει μονον εις τους υπαλληλους.

Επειδη πολλοις ειδον την Ελευσιναν, πολλοι δε περι των αρχων της και του βασιλοπαιδα της κεραιρασα, εβαρρησα περιττον να διαμεινω...

Κατω η θαλασσα, η Φιλεργια, βρη' εναι Τορκοι (γικρ ταικ-ταικ τοκ-τοικ) βρη' εναι Τορκοι με μια σημαγια...

Επανελθων, πλην των ευχων μου υπερ αποπερατωσεως του κοινοφελους έργου και των εντυπωσεων μου...

ΤΑΞΕΙΑΙΩΤΗΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Φαίνεται, οτι τα απο χιλιαδων ετων υπο την γην ημων κοιμωμενα αρχαια κειμηλια, εβαρυνθησαν επι τελους μενοντα...

χαιολογική Έταιρία θέλει προβη εις ανακαρξας επιβουσα εις εφθονον συλλογην.

Τα εν Επιδωρωφ εφρηθησα, περι ων εγραφηκαυ εδη μετεκομιθησαν εντος πεντε κισωτιων εις το εντοσθα Μουσειον...

Εν Πειραιει εργαζομενης της βορβοροφάγου προς καθαρισμον του λιμενος των Αλων ευρεθη...

Τελος εν τω χωριω Αθηναϊκω Ζακύνθου ευρεθη επιγραφη δωρικη...

Εκ παντων των φιλολογικων σωματειων ημων, δημολογουμενω, η πρωτη θεσις...

Ποιείται δε λογον περι του πραγματος και εν τη εκδοσει των Ξενοφωντος Απομνημονευματων...

Επειδη δ' υπο των Βοιωτων παρελαβαντο το στοιχειον Ι αντι της διφθόγγου ΕΙ...

ΚΟΝΤΕ Ε. ΚΟΝΤΟΥ ΓΛΩΣΣΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

§ 1. Επαμεινώνδας και κατά την Βοιωτικήν διάλεκτον Επαμεινώνδας, ουχι Επαμυνώνδας.

Ο αοιδιμος Κοραξ ης πεπεισμενος οτι ουδεν ουτε υπο του Επαμεινων σημαίνεται, εξ ου το Επαμεινώνδας...

Εν τη εκδοσει των Στραβωνος Γεωγραφικων σημειουται ο ελλογαμωτατος ανηρ (Τόμ. Δ', σελ. 180) Επαμεινώνδας...

Επειδη δ' υπο των Βοιωτων παρελαβαντο το στοιχειον Ι αντι της διφθόγγου ΕΙ, οιον επι αντι του επει, επιδει αντι του επειδη...

των, οσηδ' Επαμεινων, οσηδ' Επαμεινων, σημαίνει τι, των Ελληνικων ονοματων...

Το δια διφθόγγου προσνηγμενον ονομα Επαμεινων απαντα εν επιγραφασι, οιον εδωκεν τοις Επαμεινονος...

Κατά το Επαμεινων, οπερ αναμφιλογον καθισταται εξ ων παρεθεμεθα...

Επειδη δ' υπο των Βοιωτων παρελαβαντο το στοιχειον Ι αντι της διφθόγγου ΕΙ, οιον επι αντι του επει...

παμ(ε)τρο(νο)ς (Συλλ. Επιγρ. Αττ. Τόμ. Β', α, σελ. 152).

Εκ των διειλημμενων σαφεστατ' αποδεικνυται οτι ελεγτο Επαμεινώνδας...

Βεβαλη δ' ανηρ ειπων οτι το Φαιδωνδας και Φρυνωνδας...

Ο δ' Οικονομιδης σημειουται εν τη Λοκρικη Ανεκδοτου Επιγραφης Διαφοτισει (σελ. 90)...

Κατά το Επαμεινων, οπερ αναμφιλογον καθισταται εξ ων παρεθεμεθα...

Ο Βαλκεναριος εκδους εν τοις εις τας Φοινισσας Σχολοις (σελ. 235 Αηβ)...

Επειδη δ' υπο των Βοιωτων παρελαβαντο το στοιχειον Ι αντι της διφθόγγου ΕΙ...

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΙΟΥΛΙΟΥ Ε. Προκοπίου του μεγαλομαρτυρου ΕΚΚΛΗΣΙΑ. — Ως εκ των μεγαλων βασιλεων...

Το πρότερον εκλείτο Νεανίας, ενισχυόμενος δε υπό του Ιησού εις τα φρικαλέα...

